

Κυβέρνησις κατά μόνας.

Γράφει ο Μανώλης Κοττάκης – Διευθυντής της εφημερίδος «ΕΣΤΙΑ».

Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ τοῦ νά εἶσαι σπίτι σου ἐπί 40 ὥρες χωρίς ρεῦμα μέ πολύ χαμηλές θερμοκρασίες στήν ἀτμόσφαιρα ὑπό τό μηδέν, λές καί εἶσαι ἐξορία στήν Σιβηρία, ἦταν πρωτόγνωρη. Τήν ζήσαμε χιλιάδες ἄνθρωποι στό Λεκανοπέδιο ἐλέω τῆς Μήδειας! Ὡστόσο, παρ' ὅτι ξεβολευτήκαμε καί ταλαιπωρηθήκαμε, προσωπικῶς δέν διαμαρτύρομαι γι' αὐτό. Ὅσες ὥρες γύριζα μέσα στό παγωμένο σπίτι μου αὐτές τίς μέρες σκεπτόμουν ὅτι γιά κάποιους συμπολίτες μας, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄστεγοι, εἶναι μία μόνιμη κατάσταση αὐτή. Τό κρύο! Τό τουρτούρισμα! Ἡ ἔλλειψη ζεστασιᾶς! Ὅποτε, ἔλεγα μέσα μου, ὑπομονή! Δέν δικαιοῦσαι!

Οἱ συνέπειες πού προκαλεῖ ἡ τριήμερη διακοπή τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐπίσης σέ οἰκία πού πλέον παρέχεται τηλεργασία, ὅπως ἡ κατάρρευση τῶν ἀναλογικῶν τηλεφωνικῶν ἐπικοινωνιῶν, ἡ διακοπή τοῦ Ἰντερνετ, ἡ δυσκολία ἐπικοινωνίας μέ τά κινητά, ἡ κατανάλωση τῆς μπαταρίας τους, ἡ ἀγωνία ἐπαναφόρτισης μέσω μιᾶς powerbank, ἡ διακοπή τῆς ὑδρευσης καί ὁ τρόμος ἀπό τήν ἀδυναμία ἐπαφῆς μέ τόν ἔξω κόσμον, ἦταν ἐπίσης μία νέα συγκλονιστική ἐμπειρία. Ἀλλά ὅταν ἀναλογίζομαι πώς οἱ πάροχοι ἐνέργειας κόβουν τό ρεῦμα σέ δεκάδες ἀδύναμες οἰκογένειες πού ἀδυνατοῦν νά τό πληρώσουν –ἡ ἐνέργεια ἔπαψε νά εἶναι δημόσιο ἀγαθό– πάλι δέν διαμαρτύρομαι. Ἀντιθέτως οἰκτίρω καί ὀρισμένες ἐταιρεῖες ὅπως ἡ Eipedison, πού

έπιχείρησαν νά έκμεταλλευτοῦν τήν ὀργή μας γιά τήν ΔΕΗ μέσα στήν κακοκαιρία καί μᾶς καλοῦσαν προκλητικά πρὸς ἄγραν πελατείας. Σέ τελική ἀνάλυση –σκέπτομαι ἀναλογιζόμενος ὅσα συνέβησαν– ἔχουμε βασίσει πολύ τήν ζωή μας πάνω στήν τεχνολογία καί πρέπει νά τό δοῦμε! Στό παραμικρό Πάπ, τά πάντα καταρρέουν! Διαμαρτύρομαι ὅμως γιά τρία πράγματα, καί θά σᾶς τά εἰπῶ εὐθέως, ἀγαπητέ Πρόεδρε, Κυριάκο Μητσοτάκη, εἴτε σᾶς ἀρέσει ἢ κριτική τοῦ Τύπου εἴτε ὄχι!

Τό κορυφαῖο καί βασικό: πρώτη φορά ἔνοιωσα μέσα στήν πανδημία κράτος καί αὐτοδιοίκηση τόσο ἀπόντες, τόσο μακριά ἀπό τόν πολίτη. Ἡ πρώτη ἔνδειξη κρατικῆς παρουσίας στήν περιοχή μου ἦταν στό τέλος τῆς δευτέρας μέρας: ἓνα πυροσβεστικό. Ὁ ΣΥΡΙΖΑ τά ἔκανε μούσκεμα στίς φωτιές καί στίς πλημμύρες, ἀλλά στούς χιονιάδες οἱ ἀλατιέρες, τά ἐκχιονιστικά καί τά γκραιήντερ μέ τά μεγάλα φῶτα κρατοῦσαν ἀνοικτούς τούς δρόμους. Τά θυμᾶμαι. Τό βράδυ τῆς Δευτέρας πού γύριζα στήν οἰκία μου δέν εἶδα τίποτε ἀπό ὅσα ἔβλεπα τά προηγούμενα χρόνια! Ὁ δρόμος δέν ἦταν «ἀνοικτός» ἀλλά πίστα γιά καλλιτεχνικό πατινάζ. Οὔτε τό βράδυ οὔτε τό πρωί πού ἄλλοτε μᾶς ξυπνοῦσε ἀξημέρωτα τό μικρό γκραιήντερ, τό ὁποῖο ἀνοίγε τόν δρόμο.

Δέν ὑπάρχει χειρότερο συναίσθημα, ἀγαπητέ Πρόεδρε, ἀπό τήν ἀπουσία τοῦ κράτους. Δέν ζήτησε κανεῖς ἀπό τούς ἐπιτελεῖς σας τόν οὐρανό μέ τ' ἄστρα. Καί τήν σφοδρότητα τοῦ φαινομένου κατανοοῦσαμε καί τίς δυσκολίες, καί ὅλα! Δέν κάνουμε κριτική ἐκ τοῦ προχείρου. Ἄλλά διάβoλε! Κανεῖς παρῶν γιά τά ἐλάχιστα; Μόνο οἱ ἐπίλεκτοι ἐθελοντές Αἰγάλεω πού ἔσωζαν ἡλικιωμένους ἀπό βέβαιο θάνατο παρόντες; Τό συντονιστικό τῆς Πυροσβεστικῆς, τήν τρίτη μέρα ἐπί τόπου; Τόση καί τέτοια ἀποξένωση κράτους – πολίτη; Ντροπή!

Τό δεύτερο πού ἔχω νά ἐπισημάνω εἶναι τό ἐξῆς: μίλησα μέ ὅλους σχεδόν τούς συναρμόδιους ὑπουργούς ἐπί δύο μέρες. Ἐνας ἀποφάσισε μόνος του τό κλείσιμο τῆς Ἐθνικῆς Ὀδοῦ. Γιά καλό ἴσως, ἀλλά μόνος. Ἄλλος μοῦ ἔλεγε τό πρωί συγκαταβατικά πῶς εἶναι πολλά τά δένδρα πού ἔπεσαν καί «τί νά κάνουμε;», καί ὁ ἴδιος τό ἀπόγευμα μοῦ ἔλεγε πῶς «τώρα ἐδόθη ἐντολή σέ στρατό, ΕΜΑΚ, πυροσβεστική νά πᾶνε σέ 237 σημεία γιά τήν ἀποκατά-

σταση τῶν ζημιῶν ἀπό τὰ δέντρα». Τό ἀπόγευμα! ...Ἐδόθη!... Ἐντολή! Ἄλλος Ὑπουργός πού πρό ἐβδομάδος ἐθεάθη νά φωτογραφίζεται μπροστά σέ σάκους μέ ἀλάτι προχθές φωτογραφιζόταν μέ γαλότσες νά μετέχει σέ σύσκεψη στό πεζοδρόμιο μέ αὐτοδιοικητικούς μπροστά σέ αὐτοκίνητα τοῦ ΔΕΔΔΗΕ. Γιά τό θεαθῆναι! Ἐναν ἄλλο τόν βρῆκα τό βράδυ τῆς πρώτης μέρας μαζί μέ ἕνα συνεργεῖο τοῦ ΔΕΔΔΗΕ. Δέν λειτουργεῖ ἔτσι μιά κυβέρνηση ὅταν προκύπτει καταστροφή, ἀγαπητέ Πρόεδρε. Κατά μόνας! Ἄλλο κάστρο ἢ Δημόσια Τάξη, ἄλλο ἢ Πολιτική Προστασία, ἄλλο τό Ἐσωτερικῶν, ἄλλο τό Ὑποδομῶν, ἄλλο ἢ Περιφέρεια, ἄλλο οἱ Δῆμοι καί ἄλλο ὁ ΔΕΔΔΗΕ. Ὁ Ἀλέκος Παπαδόπουλος συγκρότησε τό 1997 τήν διαρκῆ διυπουργική ὁμάδα διαχείρισης κρίσεων. Ρωτήσατε ποτέ πῶς λειτούργησε; Ρωτήστε! Ἴσως σᾶς εἶναι χρήσιμο.

Καί τό τρίτο: πηγαίνετε, κύριε Πρόεδρε, μιά ἐπίσκεψη στίς πληγεῖσες περιοχές. Θά ἐντυπωσιαστεῖτε! Καί θά ρωτήσετε: εἶναι εἰκόνα πρωτεύουσας, μητροπολιτικοῦ κέντρου αὐτή; Χώρας πού κάνει λεονταρισμούς στούς Τούρκους; Μά ἂν καταρρέει τό σύστημα ἐνέργειας στήν πρώτη χιονόπτωση καί ἰσοπεδώνονται τά πάντα –παντοῦ ξαπλωμένα αἰωνόβια δένδρα– πῶς θά πάρουν σοβαρά τίς ἀπειλές μας οἱ ἀπέναντι; Αὐτά, κύριε Πρόεδρε! «Ἀντικειμενικά». Ὅπως μᾶς τό ζητήσατε!

“ΕΣΤΙΑ”, Πε. 18 Φεβρουαρίου 2021, φ. 41.867, σελ. 1, 3.

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/>